Lietas Nr. 128010715
Lietas arhīva Nr. 104AA-0512-15/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 17.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese S.Gļazere
tiesneses L.Šteinerte un B.Būmeistere
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar /pers. C/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 26.marta spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvās lietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a,

2015.gada 7.februārī VP RRP KPP PPB 9.rotas kārtībniece /pers. E/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 122956-206 par to, ka 2015.gada 7.februārī plkst.17./adrese//adrese//pers. C/ reibuma stāvoklī ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām pildot dienesta pienākumus (pretojās personas mantu apskatei, atteicās nosaukt savus personas datus, pretojās pārmeklēšanai).

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 175.panta.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 26.marta spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm.

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka /pers. C/ izdarīja Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina pierādīta ar: 2015.gada 7.februāra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC122956-206 fiksēto; ar VP RRP KPP PPP bataljona kārtībnieka /pers. H/ ziņojumā norādīto un /pers. I/, /pers. E/ un /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras bija konsekventas.

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka /pers. C/ darbības ir uzskatāmas par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Lietas materiālos nav neviena pierādījuma pārkāpēja apgalvojumiem, ka policijas darbinieki /pers. C/ pēkšņi uzbrukuši no muguras, nogāzuši to uz zemes un nepamatoti aizturējuši. Pirmās instances tiesas ieskatā ar šādu aizstāvības versiju par notikušo pārkāpējs vēlas izvairīties no atbildības par veikto administratīvo pārkāpumu.

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka policijas darbinieku ziņojumiem un liecībām ir piedodama liela ticamības pakāpe, jo policijas darbinieki ir valsts amatpersonas. Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki, pildot savus pienākumus, būtu personiski ieinteresēti šīs lietas iznākumā, turklāt lietas materiālos nav konstatējamas pretrunas.

Pirmās instances tiesai nebija pamata neticēt policijas darbinieku /pers. I/, /pers. E/ un /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kā arī apšaubīt /pers. H/ ziņojumā izklāstīto informāciju, un tiesa nekonstatēja apstākļus, kuri norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu kā ieinteresēti apmelot /pers. C/, vai būtu personiski ieinteresēts šīs lietas iznākumā.

Pirmās instances tiesa, ievērojot Latvijas APK 32.pantu, nosakot sodu, ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību raksturojošos datus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu un 34.pantu, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka /pers. C/ naudas sods nav piemērojams, jo 2012.gada 12.oktobrī viņš ir sodīts par Latvijas APK 175.pantā paredzētu pārkāpumu ar naudas sodu EUR 71,14, taču līdz pat šim brīdim sodu nav samaksājis.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz to atcelt. Sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas tiesnesis, izskatot lietu pārkāpis Latvijas APK 260.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, 289.[11] pirmajā un ceturtajā daļā noteikto. Uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnesis nepamatoti noraidījis viņa lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu un nepiemērojis naudas sodu personām, kuras neieradās uz tiesas sēdi 2015.gada 10.martā.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un ievērojot Latvijas APK 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumus, tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.[21]panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Tiesu kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 26.marta spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija pievienojas Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas sprieduma motivācijai un atbilstoši Latvijas APK 289.[13]panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts netiek sniegts.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot visus pierādījumus lietā, pamatoti atzina /pers. C/ par vainīgu Latvijas APK 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un apelācijas instances tiesai nav pamata lietā jau konstatēto apstākļu pārvērtēšanai, tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem atzinumiem.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, tiesu kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesā pārkāptas Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības.

Ar pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem un izvērtētajiem pierādījumiem ir novērstas jebkādas saprātīgas šaubas, ka /pers. C/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā. Tiesu kolēģija nekonstatē tādus apstākļus, kas radītu pamatotas šaubas par policijas darbinieku, kas ir sastādījuši ziņojumu un administratīvā pārkāpuma protokolu, objektivitāti, vai norādītu uz viņu tiešu vai netiešu ieinteresētību nepamatoti sastādīt ziņojumu un protokolu tieši par sūdzības iesniedzēju.

Tiesu kolēģija norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.[17]panta otro daļu apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzams rajona tiesas spriedums

apgabaltiesā, sastāda atbilstoši Latvijas APK 289.[1]panta prasībām un minētā panta pirmās daļas 4.punkta obligāts nosacījums ir norādīt kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka tiesības pārsūdzēt rajona tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti rajona tiesā. Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Pārbaudījusi apelācijas sūdzībā norādīto motivāciju, tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzība pēc būtības nesatur norādes par pirmās instances sprieduma nepareizību.

Tiesu kolēģija atzīst, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu /pers. C/ piemērotais sods ir taisnīgs un samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 175.panta piektās daļas sankcijā paredzēto sodu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21], 289.[22] pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 26.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. C/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese S.Gļazere
Tiesnese B.Būmeistere
Tiesnese L.Šteinerte